

Міністерство освіти і науки України

**Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

**Навчально-науковий інститут
бізнесу і менеджменту**

Кафедра обліку та аудиту

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ,
КОНТРОЛЮ ТА ФІНАНСІВ В УМОВАХ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ І ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ**

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 20-річчю з дня заснування кафедри
обліку та аудиту ХНТУСГ
05 листопада 2019 року**

Частина 1

Харків 2019

Перспективи розвитку обліку, контролю та фінансів в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю з дня заснування кафедри обліку та аудиту ХНТУСГ, 05 листопада 2019 року. У 2 ч. / редкол.: Т.Г. Маренич [та ін.]; Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка. – Х.: «Стильна типографія», 2019. Ч. 1. – 299 с.

Редакційна колекція:

- Т.Г. Маренич** – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку та аудиту Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка;
- Р.Ф. Бруханський** – доктор економічних наук, професор, завдувач кафедри обліку та економіко-правового забезпечення агропромислового бізнесу Тернопільського національного економічного університету;
- М.І. Гордіснюк** – кандидат економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування Сумського національного аграрного університету;
- І.О. Крюкова** – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і оподаткування Одеського державного аграрного університету;
- Л.П. Петришин** – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і оподаткування Львівського національного аграрного університету;
- В.Я. Плаксіснюк** – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю Полтавської державної аграрної академії
- Н.М. Позняковська** – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Національного університету водного господарства та природокористування.

Рекомендовано до видання вченою радою Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, (протокол №3 від 28.11.2019 р.).

Тези доповідей розміщені в авторській редакції.

У Збірнику представлено результати наукових досліджень, які оприлюднено на Міжнародній науково-практичній конференції «Перспективи розвитку обліку, контролю та фінансів в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів» та спрямовано на пошук нових наукових ідей щодо удосконалення бухгалтерського обліку, контролю, оподаткування та фінансів в контексті євроінтеграції України та підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання.

Різниця в сумах списання запасів у методі середньозваженої собівартості та методі ФІФО становила: 54 375 грн (853 125 грн – 798 750 грн).

Таким чином, у методі середньозваженої собівартості витрати за реалізованими одиницями продукції вплинуть на бухгалтерський прибуток швидше, і його сума на кінець періоду буде меншою на 54 375 грн.

Ми пропонуємо підприємству розглянути метод середньозваженої собівартості на заміну методу собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО). Таким чином, це дасть змогу розраховувати чистий прибуток максимально наближено до фактичного значення та не переплачувати зайві кошти в сумі податку на прибуток.

Література.

1. Положення (Стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затверджене Наказом Міністерства фінансів України 20.10.99 №246. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.

ОБЛІК ВИПЛАТ ПРАЦІВНИКАМ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ВНУТРІШНЬОЇ СОЦІАЛЬНО- ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Овчарова Н.В., к.е.н., старший викладач,
Горова А.С., студентка,
Сумський державний університет*

У сучасних умовах функціонування суб'єктів господарювання виникає об'єктивна необхідність розробки ефективної системи соціально-економічного управління. При цьому бухгалтерський облік виступає основою формування обліково-аналітичного забезпечення щодо оцінки реалізації внутрішніх соціальних проектів та прийняття інших соціальних рішень, виявлення соціальних ризиків та зниження рівня їх впливу на діяльність суб'єкта господарювання.

Облік виплат працівникам, враховуючи традиційні підходи, повинен забезпечити створення інформаційного масиву щодо

обсягів витрат праці, правильне нарахування та виплату розрахованих сум відповідно до діючих нормативних положень, контроль за використанням фонду оплати праці, своєчасне складання та подання статистичної та податкової звітності з оплати праці тощо.

В умовах сьогодення облік виплат працівникам набуває нового забарвлення стосовно необхідності накопичення та розкриття інформації про внутрішні соціальні витрати в контексті формування концепції сталого розвитку підприємства.

Облік виплат працівникам повинен не тільки давати змогу проаналізувати вплив цих витрат на витрати підприємства, а і бути направлений на формування обліково-аналітичного забезпечення щодо оцінки реалізації внутрішніх соціальних проєктів та прийняття інших соціальних рішень.

Облік соціальних витрат виплат працівникам займає важливе місце в більшості підприємствах. Об'єктами при цьому виступають групи операцій, що забезпечують внутрішню соціально-відповідальну діяльність (заходи, спрямовані на задоволення інтересів власників, менеджерів та працівників підприємств).

Витрати, що забезпечують внутрішню соціально-відповідальну діяльність можуть бути здійснені на добровільній та обов'язковій основі, через забезпечення реалізації базового та додаткового рівня виплат.

Базовий рівень виплат врегульований законодавством України та направлений на визначення необхідних для виконання роботи умов праці; загальнообов'язкове державне соціальне страхування; виплат працівнику в повному розмірі належної заробітної плати; надання соціальних пільг і гарантій, передбачених внутрішньою нормативною базою.

Мотиваційний рівень включає виплати, які направлені на забезпечення компенсації матеріальних благ, що надаються роботодавцем працівнику понад мінімальні гарантії, а також виплати мотиваційного характеру направлені на розвиток корпоративної культури, навчання та підвищення кваліфікації; відпочинок та здоров'я, підвищення мотивації праці працівників.

Подальша реалізація концепції ускладненого обліку потребує формування технічного, організаційного, методичного

та аналітичного забезпечення організації соціального обліку необхідних для накопичення соціальних витрат та їх відображення в соціальній звітності.

Так, різноплановість внутрішніх соціальних витрат потребує розроблення системи аналітичних рахунків та субконто (наприклад, вид та напрям витрат), оскільки на більшості підприємствах в обліку соціальних операцій використовуються різні синтетичні рахунки. Додаткова деталізація повинна бути введена для таких основних рахунків на яких обліковуються внутрішні соціальні операції як: 23, 91, 92, 93, 94. В подальшому отримані дані накопичуються в зведеній відомості внутрішніх соціальних витрат в розрізі базового та додаткового рівнів.

В першу чергу, введення додаткових аналітичних рахунків та реєстрів обліку полегшить формування внутрішньої соціальної звітності.

Таким чином, ускладнення обліку виплат працівникам дасть змогу сформувати відповідне інформаційне забезпечення для управління соціальними витратами, покращити бізнес-процеси шляхом скорочення виробничих витрат, виявити приховані резерви покращення технологій, покращити соціальну атмосферу шляхом підвищення як внутрішньої мотивації та продуктивності праці, так і формуванням позитивної репутації компанії в суспільстві, а також отримання інших переваг від впровадження КСВ. Можливість отримання зазначених переваг потребує реалізації суб'єктами господарювання низки заходів направлених на підвищення їх внутрішньої соціальної відповідальності.

Література.

1. Бুদ্ধко О.В. Облік соціально відповідальної діяльності як інформаційна основа управління сталим розвитком підприємства. Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 20. С. 33-38.

2. Левицька С.О. Соціальний облік: методичний підхід та організаційне забезпечення. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2014. № 797. С. 255-262.

3. Комарова К.В., Ковальчук Н.В. Соціальна відповідальність як складова стратегії розвитку бізнесу на підприємствах України URL: Downloads/inek_2016_5-6_6.pdf.

4. Усатенко О.В. Класифікація соціально відповідальної діяльності підприємства у процесі сталого розвитку для цілей управлінського обліку. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2014. № 794.

5. Штупун М. Інформаційне забезпечення складання звітності з корпоративної соціальної відповідальності. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2016. № 1. С. 326-335.

ВІДОБРАЖЕННЯ ВИТРАТ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЗЕРВУ ВІДПУСТОК: БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ТА ПОДАТКОВИЙ АСПЕКТИ

Перегуда В.В., студент,
Житомирський інститут МАУП*

Забезпечення – це зобов’язання з невизначеною сумою чи часом погашення на дату балансу [3]. Як економічна категорія забезпечення означають створення цільових резервних і страхових фондів для погашення заборгованості [1, с. 408].

Зважаючи на відсутність регламентуючого документу прямої дії щодо обліку забезпечень необхідним є аналіз діючих П(с)БО з урахуванням міжнародної практики, що дозволить розробити порядок відображення витрат на забезпечення резерву відпусток в системі бухгалтерського обліку.

Відповідно п. 13 П(С)БО 11 «Зобов’язання» визначено, що забезпечення створюється на виплату відпускних працівникам, додаткове пенсійне забезпечення, виконання гарантійних зобов’язань, реструктуризацію та виконання зобов’язань при припиненні діяльності, виконання зобов’язань щодо обтяжливих контрактів.

Відповідно до п. 7 П(С)БО 26 «Виплати працівникам» виплати за невідпрацьований час, що підлягають накопиченню, визнаються зобов’язанням через створення забезпечення у звітному періоді. Сума забезпечення на виплату відпусток

* Науковий керівник – Малюга Н.М., д.е.н, професор